

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברכלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 842
פרשת וארא

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
18:13	17:33	16:18	ירושלים
18:10	17:38	16:35	תל-אביב
18:09	17:34	16:26	חיפה
18:10	17:38	16:37	באר שבע

דבר ראש הישיבה

גאולת מצרים הייתה על ידי הקדושה • גם הגאולה העתידה תהיה על ידי הקדושה • הסוד של מטה משה • המצרים נמשלו לכלב כי חשבו שהמקל הוא זה שנותן את המכות • המטה הוא האותיות של התורה

אבל הקב"ה עשה נס גדול יותר, שהמטה של משה חזר לטבעו ובלע את מטות החרטומים כשהוא בצורת מטה - עץ, כמו שכתוב: "ויבלע מטה אהרן" ולא כתוב ויבלע נחש אהרן.

זהו המטה הוא המטה שיעקב אבינו עבר איתו את הירדן, וכן משה בקע את הים עם המטה הזה, כי באמצעות המטה הזה אפשר היה להכניע את המפריעים הגשמיים והרוחניים, כי המטה היה בריאה מיוחדת, שנבראה בבין השמשות כמובא בפרקי דרבי אליעזר, וניתן בו כוח עליון לעשות על ידו מופתים וניסים.

הכלב והמקל

מובא בדברי חז"ל שהמצרים נמשלו "לכלב". והביאור בזה הוא, הכלב, כאשר האדון מכה אותו במקל הוא רץ ונושך את המקל ולא את האדון, משום שהוא חושב שהמקל הוא זה שנותן לו מכה, הוא לא מבין שבאמת האדון נתן לו מכה ולמקל אין כוח כלל.

כאשר משה רבינו הכה את המצרים על ידי המטה שבידו, הם חשבו שהמטה הוא זה שעושה את כל המכות, ולכן הם לא הוציאו את עם ישראל. המצרים התייחסו למטה כאילו הוא הכוח שגורם לכל המכות ולכן הם המשיכו להקשות את ליבם, משום שהם חשבו שאפשר להילחם במטה, הם לא הבינו שהקב"ה הוא זה שעומד מאחורי המטה והוא זה שגורם לכל המכות.

גם אנחנו טועים לפעמים - כאשר יש לנו איזה צער או צרה, וכועסים על פלוני או על אלמוני, ולא משכילים להבין שהם בסך הכל מקל, בכדי להבין זאת צריך להתבונן בשורש - 'מי הוא זה שמחזיק את המקל'.

כשאדם זוכה קצת להתבוננות פנימית על מה שעובר עליו, הוא יכול לאט לאט לצאת מכל הצרות שדוחקים ולוחצים אותו - מכל המצרים, וכמו שכתוב בליקוטי מוהר"ן בתורה א': 'וְהָיוּ בְחִינַת אֱלֹתָא, דְּהֵינּוּ מְקֻלוֹת דְּחֻקֵּי עֲלֵה אֶהְיֶה וְכוּ', הֵינּוּ שְׂמוֹת, בְּחִינַת הַתּוֹרָה, שֶׁהֵיא בְּחִינַת וְיָו, וְהֵינּוּ הֵיא צִנְרַת מְקַל'. כלומר, אותיות התורה הם המקל שמכה את האדם. כשהקב"ה מכה אדם מסויים בגלל עוונותיו והאדם מסתכל ואומר - מי זה שמכה אותי, ומבין שזה הקב"ה בכבודו ובעצמו, ממילא מתחיל להסתלק מהאדם הרוח שטות ואז הוא זוכה לעשות תשובה.

דוע שהתורה האחרונה שאמר רבינו היא התורה "תקעו תוכחה". ואצל אנ"ש היא אפילו נקראת צואתו של רבינו, ובה הוא גילה שהעולם עתיד לצאת מן הגלות בניגון של ניסים ונפלאות.

הפרשה שלנו היא הפרשה של תחילת הגאולה. כתוב בפסוק: "כימי צאתך מארץ מצרים הראנו נפלאות". ביאור הדברים, שכל הישועות והניסים שהתרחשו ביציאת מצרים יתקיימו שוב בגאולה העתידה. הזוהר הקדוש כותב בפרשת שמות שהניסים והנפלאות שהיו ביציאת מצרים היו בזכות שעם ישראל שמרו על הברית קודש ולא שינו את שמם את לשונם ומלבושם, ולא התחננו עם המצרים. ולעומת זאת, בגלות בבל אע"פ שכתוב שהשכינה גלתה יחד אתם, מכל מקום הם לא יצאו מן הגלות האוי בניסים ונפלאות, זה משום שלא שמרו הברית כראוי ונשאו נשים נוכריות.

הטעם הפנימי של הדברים משום שהגאולה תלוייה בשם "שדי" שהוא השם של שמירת הברית, והוא נכלל בשם הויה. וצריכים לדעת, שגם הגאולה העתידה תהיה רק על ידי שמירת הקדושה והטהרה.

סוד המטה

מובא בפרקי דרבי אליעזר: ר' לוי אמר: אותו המטה שנברא בין השמשות נמסר לאדם הראשון מגן עדן, ואדם מסרו לחנוך, וחנוך מסרו לנח, ונח לשם, ושם מסרו לאברהם, ואברהם ליצחק, ויצחק ליעקב, ויעקב הוריד אותו למצרים ומסרו ליוסף בנו, כשמת יוסף ושללו ביתו נתנה בפלטרין של פרעה והיה יתרו אחד מחרטומי מצרים וראה את המטה ואת האותות אשר עליו וחמד אותו בלבו ולקחו והביאו ונטעו בתוך הגן של ביתו ולא היה אדם יכול לקרב אליו עוד, כשבא משה לתוך ביתו נכנס לגן ביתו של יתרו וראה את המטה וקרא את האותות אשר עליו ושלק ידו ולקחו, וראה יתרו למשה ואמר: זה עתיד לגאול את ישראל ממצרים לפיכך נתן לו את צפורה בתו לאשה שטמא: "ויזאל משה לשבת את האישה..."

מצרים הייתה כולה מלאה כשפים. כתוב במדרש שכל ילד בן ארבע או חמש בבית הספר, ואף נשים ידעו לעשות מיני כשפים. וכך היה שהגיע משה לפרעה והפך את המטה לנחש, צחק פרעה וקרא לכל הילדים שיעשו גם הם כמותו ויהפכו כל אחד את מטרו לנחש,

גם אני קורא

שמע ישראל

פעמיים ביום < 8 בבוקר < 8 בערב

842

אמר רבי זחמן משום רבי שמעון בן יוחאי אמר לוח הקדוש ברוך הוא לישראל: אפילו לא קיטמת אלא קריאת שמע שחרית וערבית או אתם נמסרו בידם (מסכת סו"ב)

למען תספר

שמספרים סיפור שקרה להם באופן אישי ממש באותו יום בדרך להרצאה באוטובוס, אפ' שהם בכלל הגיעו ברכב פרטי.... כל זה בשביל לסבר את האוזן.

כי כאשר בעל המעשה עומד כאן ומדבר, הוא משתף את החוויות שלו בצורה יותר אמיתית ואותנטית, זה נוגע יותר. אולי משום כך יש מצווה בליל הסדר לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, כיון שכאשר הוא נכנס לחוויה באופן אישי הוא מספר את זה ביותר חיות ובעוצמה. נאטר לעצמינו, אילו היה לנו את הזכות לדבר עם יהודי שראה את בית המקדש ואת הכהן גדול, היינו נוסעים ממרחקים בשביל לשמוע את העדויות מפיו על צורת העבודה ודמות הכהנים משרתי השם, ובוודאי לא היינו מאבדים שום מידע ממנו, כי זה מחבר אותנו לשורשים ולמקורות של הדורות הקודמים, ולמסורת של האבות הקדושים ושבטי י-ה.

• • •

זמן מיוחד של סעודות שבת, ההורים והילדים יושבים ליד השולחן ואוכלים את מאכלי השבת ושירים זמירות. מה טוב היה אם בקביעות היה מסופר סיפור על ידי ההורים באופן שירק את הילדים. זה מצריך הכנה מוקדמת למצוא סיפור עם משמעות לילדים יכולים להבין ולקלוט, ושיתאים לדרגה הרוחנית שלהם, ושיגע בדברים שילדים מתמודדים איתם בין אדם לחבירו או בין אדם למקום.

כמו כן, בכדי שהדברים יחקקו בליבם של הילדים, יש לחזור מידי פעם על סיפור מסוים ולספרו שוב בתוספת נופך, בשביל שהילדים יזכרו את הסיפור לאורך שנים.

לפעמים כאשר אדם נפטר לאחר אריכות ימים ושנים הילדים יושבים שבעה והמנחמים מבקשים מהם שיגידו איזו אימרה שאבא היה נוהג לומר או מוסר השכל שהיה רגיל על לשונו, והילדים לא זוכרים להגיד משהו מיוחד. בוודאי שהם מעו ממנו אין ספור פעמים, ועוד יזכרו ויתגעגעו למורשת שהשאיר ולהנהגות ומידות טובות שלו, אך הם אינם זוכרים מה הוא היה רגיל לומר.

כשנשנן לילדים את המוסרים והסיפורים באופן קבוע, הם יזכרו ויזכירו לעצמם ולילדיהם להמשך הדורות. ככתוב "למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו", וכמו שכתוב "ולמען תספר באזני בן ובן בנך את אשר התעללתי במצרים".

סיפור יציאת מצרים ממשיך מדור לדור במשך אלפי שנים בלא שום שינוי.

ש מצווה לזכור את יציאת מצרים בכל יום, ומצווה נוספת לספר לבנים ולנכדים את כל אשר התעללתי במצרים, עשרת המכות, ויציאת מצרים. מצווה זו נוהגת רק בליל הסדר בט"ו בניסן בשעה שיש מצה ומרור מונחים לפניך. יש כאן ציווי מיוחד המלמד אותנו את הדרך שבה התורה רוצה שנחיל את הערכים והמסורת של יציאת מצרים והמצוות התלויות בה בדרך סיפור ובדרך שאלה ותשובה.

כיצד נשתמש בדרך זו ברצותנו להנחיל לילדים מידות טובות ויראת שמים?

ילדים וגם מבוגרים נהנים מאוד להקטיב או לקרוא סיפור טוב. החנויות מלאים ספרי מתח שבהם ניתנת הזדמנות לקרוא לרחף בכנפי הדמיון ולהיות שקוע בספר שלפניו ולהתחבר למחשבות ולרגשות של מחוללי הסיפור. לפעמים עד כדי בכי או שמחה וצחוק. לפעמים רואים את הקורא מתפרץ בצחוק או מנגב דמעות בעקבות החיבור שלו לכאב שיוצא מהסיפור. ובפרט כשהקורא מוצא פרטים מתוך הסיפור שנוגעים אליו

אישית וחודרים עמוק לתוך נימי ליבו, ואז הוא ממש אוהב את הסיפור וחוזר לקרוא בו שוב ושוב.

זאת הסיבה שבעבר וגם היום, מחברי ספרים ומאמרים נקראים הוגי דעות, עקב כך שהם מצליחים לגעת ליותר אנשים ברגשות הלב ובפרטים רגישים שבדרך כלל לא מדברים עליהם, אלא רק חושבים או מרגישים אותם.

• • •

גם בדרך העברת הסיפור בדיבור יש שני דרכים בתיאור סיפור. יש דרך לתאר את הסיפור באופן יבש ולהקריא מהכתוב. ויש

דרך של סיפור חויתי שהמספר חי את הסיפור ומתאר בצבעים כהים ובדרמטיות את המתרחש. זה תלוי באופי של המספר יש אנשים עם יכולת דיבור סוחפת ומשכנעת ויש כאלו שאין להם את הטבע והיכולת לדבר בצורה חיה ומושכת. אך בוודאי אפשר לנסות להציג ולתאר דברים מתוך הרחבה וליצור מתח, בשביל שהילדים יוכלו להיכנס לסיפור ולהיות חלק ממנו בכדי שהדברים ייקלטו בליבם. וכמו שכתוב אצל יתרו וישמע יתרו מה שמועה שמע ובא? פירש רש"י קריעת ים סוף ומלחמת עמלק. קריעת ים סוף היה מאורע דרמטי נבקעו כל מימות שבעולם כולם הרגישו זה יותר השפיע על יתרו שבהם והתקרב.

ההשפעה של הסיפור גדולה יותר כאשר משתפים בסיפור אישי. וכבר ידועים ומוכרים אותם דרשנים

החנויות מלאים ספרי מתח שבהם ניתנת הזדמנות לקרוא לרחף בכנפי הדמיון ולהיות שקוע בספר שלפניו ולהתחבר למחשבות ולרגשות של מחוללי הסיפור. לפעמים עד כדי בכי או שמחה וצחוק

הכיעה! גליון טבת תשפ"ד

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חינוך להכרות!

de zion תורה ומוסר וחינוך לחיים טובים יותר

ספ"י תורת רבני הקדשו רבי נחמן, מלידים ולכל בני החפציה.

מוקד מנויים: **02-623-1218**

ניתן להירשם בכל עמדות 'נדרים פלוס' ניצוצות > טופס הרשמה

מלחמת כבוד

חת הנקודות הרגישות ביותר אצל הרבה מאנשים, זה - "הכבוד".

אולי זה נשמע קצת גרוע לומר כך, יש הרבה שירצו להתכחש לזה ויגידו - לא באמת חשוב לנו הכבוד, אנחנו לא כאלו אנוכיים שכל מה שמעניין אותנו זה כבוד, כבוד, ועוד כבוד.

אבל באמת אין כלל צורך להתכחש לזה, הכבוד הוא דבר בסיסי בחיי האדם, ובעצם זוהי נקודה רוחנית פנימית ועמוקה שאם יודעים כיצד לנצל אותה אפשר לעלות ולהתעלות.

דוגמא לדבר, דברי חז"ל שאמרו 'תלמיד חכם אסור לו ללכת עם רב על בגדו משום שהוא צריך להיות מכובד'. כמו"כ מצאנו על רבי יוחנן, שהיה קורא לבגדים 'מכובדת' על שם שהם מכבדים את האדם. ר' יוחנן לא ראה בעיה לדבר על המושג כבוד, משום שבאמת הכבוד לעצמו הוא דבר חשוב בסיסי והכרחי. אלא שצריך לדעת כיצד להשתמש בו במינון הנכון ובצורה הנכונה, כדי לא ליפול על ידו לשאול תחתיות.

מה כל זה קשור לפרשה שלנו?

המלחמה של המצרים בישראל שמתנהלת לאורך כל הפרשיות הללו, כולה קשורה לענין של הכבוד.

ר' נתן מסביר שהמצרים רצו כביכול להוריד את הכבוד של הקב"ה, זה היה עומק המלחמה שלהם, לכן הם שיעבדו את עם ישראל, כדי לבטל את הכבוד של הקב"ה.

ומה עשה להם ה', הוא נתן להם עשר מכות כשבכל מכה ראו כיצד הקב"ה משדד את מערכות הטבע ומשנה את כל המציאות, ואז כולם ידעו שהקב"ה הוא השולט היחיד, על ידי כן התגדל כבודו של הקב"ה.

השינויים שנעשו במערכת הטבע באותו הזמן, לא היו רק בשביל להכות ולהתעלל במצרים. העומק של השינויים נעשו כדי להחזיר את הכבוד של הקב"ה.

נתבאר למעלה שכל הבריאה כולה בנויה על המושג שנקרא כבוד - 'לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו'.

מלחמת הכבוד

אני לא מבין למה להכריז מלחמה... מה המלך הוא נקמני?!

זאת לא נקמה! אם המלך ינח למורדים, כבודו ייפגע אנושות!

ועל כן הכה המצרים עשר מכות להכניע ולבטל עשר כתרין שלהם, כי על ידי המכות נתגדל כבודו יתברך, כמו שכתוב אצל כל מכה, למען תדע כי לה' הארץ, כי אין כה' אלקינו", וכיוצא בזה. והיה אז בחינת חדוש העולם, כי שדד המערכות על ידי המכות, כי הצרך לחדש העולם....

כאשר המצרים מנסים כביכול לבטל את הכבוד של הקב"ה, בורא עולם משנה את מערכות הטבע. שינוי מערכות הטבע נעשה על ידי הכבוד של הקב"ה, 'לכבודי בראתיו', כל שינוי במערכת הטבע הוא גילוי כבודו יתברך בעולם.

השינוי במערכות הטבע נעשה על ידי הגילוי של כבוד ה', ועל ידי הגילוי הזה המצרים מקבלים את כל עשרת המכות.

כל זה לגבי מה שהמצרים חטפו, בשבוע הבא בעזרת ה' נראה מה קרה לעם ישראל ביציאת מצרים, וכיצד גם זה קשור לכבוד. שבת שלום

מהיכן הגיע המושג כבוד?

כתוב בפסוק: "כל הנברא לשמי לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו", בעצם מה שכתוב בפסוק הזה, שכל העולם נברא לכבודו של הקב"ה. כאן מתחדדת הנקודה של הכבוד הרוחני האמיתי הראוי, בכל מצווה שאנו עושים אנו מכבדים את הקב"ה, וזה המטרה של הבריאה.

כשהאדם משתמש במושג כבוד כדי לכבד את הקב"ה, כמו תלמיד חכם שהולך בצורה מכובדת כדי לקדש שם שמים, שכל מי שרואה אותו יאמר, "ראו את התלמיד חכם הזה כיצד הוא מתנהג בצורה מכובדת, זהו בנו של הקב"ה שמתנהג כיאה למעמדו", בזה נעשה קידוש השם גדול.

(ליקוטי הלכות כבוד אב ואם הלכה ב ה)

הכי קרוב - הכי מפנק
הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!
050-4141-497
avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז
 סאונה ומקווה מפואר
 ארוחות כיד המלך
 הכי קרוב לציון!

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באופן

שיחת הסידור

ארבעים שנה לפמירתו של סידור קדישא - בבא סאלי זי"ע. ד' שבט תשמ"ד - תשפ"ד

בסידור ולקרוא רק מתוך הכתב, אינני אומר אפילו מילה אחת בעל פה!

"חושש אני, שאם אביא לך את הסידור לא תקפיד על כך, ותפגום במעלתו של הסידור הקדוש", סיים ר' מסעוד להסביר לבנו.

"אבא, אני מבטיח שלא הוציא את עיני מהסידור", אמר ישראל הקטן בקול תחנונים, "אבא, אני אקפיד בכל מאודי שלא להתפלל בעל פה אפילו אות אחת, ובלבד שתסכים לי להתפלל בסידור."

ר' מסעוד הביט בעיני בנו, ומשראה כי הוא מתכוון ברצינות לכל מילה שהוא אומר, והוא באמת יצליח לעמוד בכך, הסכים לו להשתמש בסידור. ולא זו בלבד, אלא הוא אף נתן לו את הסידור במתנה.

כעבור מספר ימים פנה ר' מסעוד לישראל הקטן ואמר לו: אגלה לך סוד, היום הייתה לי שיחה נסתרת עם הסידור. ראיתי שהסידור שנתתי לך במתנה שמח! שאלתי אותו, מדוע הוא שמח והסידור ענה לי! והוא אמר לי: בנך ישראל מקפיד להתפלל ממני כראוי, הוא לא מוציא את עיניו מהסידור, הוא למספספס אפילו מילה אחת של תפילה מתוך הכתב, אני שמח שנתת אותי לישראל.

"אשריך בני יקירי" אמר ר' מסעוד לבנו בחביבות, "אשרי שזכיתי בבן שכזה"

• • •

לימים סיפר הבבא סאלי סיפור זה לתלמידיו והוסיף ואמר: לפעמים חזרתי על מילה מסוימת או על קטע מסוים בתפילה, משום שחששתי, פן ושמא לא התפללתי מתוך הכתב...

כך נודע הסוד הגדול, מדוע חזר הבבא סאלי על מילות התפילה.

שמת לבו! שח יוחאי בשקט למשה העומד לצדו, "היה נראה לי כי רבינו - סידנא קדישא חוזר פעם נוספת על קטע מסויים בתפילה, הוא כבר הפך את הדרך והמשיך להתפלל, אך לאחר מספר רגעים הוא הפך את הדרך לאחור וחזר על מה שהוא כבר התפלל!!!"

"באמת מוזר" הסכים עמו משה, "שמא רח"ל צרות מתרגשות על העולם ורבינו פועל מה שפועל בעבור כלל ישראל."

"חלילה! אל תפתח פה לשטן, אל לנו לחשוב כאלו מחשבות, מה אנו מבינים ומשיגים במעשיהם של צדיקים מי יודע בסוד קדושים..." טען יוחאי בהגיון.

שנים רבות לאחר מכן התגלה טעמו של הנהגתו התמוה של הבבא סאלי - מדוע לפעמים היה חוזר על חלק מהתפילה.

• • •

"אבא" פנה ישראל הקטן - שהיה רק בן תשע שנים לאביו, "מה זה הסידור המיוחד שממנו אתה מתפלל קבוע ועליו אתה כל כך שומר? מהיכן הוא, ומדוע את שומר עליו כל כך?"

"מדוע אתה שואל?" החזיר לו אביו ר' מסעוד בשאלה. "הצצתי בסידור ומאד נהניתי ממנו, ראיתי גם שכתוב בו כוונות מיוחדות שבהם אפשר לכוון על מנת לעלות את התפילות."

"הסידור הזה מצא חן בעיני", המשיך ישראל לדבר, כשבעיניו ניכר תחילה ובקשה.

"אבא בבקשה, אולי תסכים לתת לי אותו מתנה על מנת שאוכל להתפלל בו."

"לא בני יקירי, לא אוכל לתת לך הסידור, הסידור הזה הוא סידור מיוחד במינו, אני לא יכול להעבירו הלאה לאף אדם, גם לא לך בני חביבי."

"אבא אולי בכל אופן תסכים לי רק לפעמים להתפלל בו", הפציר ישראל הקטן באביו-ר' מסעוד.

"לא ולא!" חתם האב את השיחה, "אני לא מסכים שתתפלל בסידור אפילו פעם אחת."

ישראל הקטן חיכה מספר ימים, ושוב פנה לאביו בתחילה ובבקשה שייתן לו את הסידור.

"דע לך" לחש לו אביו כממתיק סוד, "את הסידור הזה הבאתי איתי מאחד מנסיעותיי, סידור זה כתוב בו כוונות גדולות ונשגבות, הוא טומן בחובו סגולות גדולות עד מאד."

"אגלה לך מדוע אינני מסכים לתת לך את הסידור אפילו לתפילה אחת, כאשר אני מתפלל מהסידור מקפיד אני לא להוציא את עיני מתוך הסידור, אני מביט במילים הכתובות בו ולא מזיז את עיניי ימין ושמאל, ויותר מכך, אני מקפיד בהקפדה חמורה להתרכז במילות הכתובות

לא הוציא עיניו מהסידור. הבבא סאלי

ר' ישראל אבוחצירא - הבבא סאלי

נולד: בשנת תר"נ בעיר תפליאלת - שבמרוקו

שורשי: אביו היה ר' מסעוד, וסביו היה ר' יעקב אבוחצירא

בעל האביר-יעקב, מחשוף הלבן ועוד

חונן את עפרה: הגיע לארץ ישראל בפעם הראשונה בשנת

תרפ"א ושהה בה כשנה. התיידד עם רבני ישיבת פורת יוסף,

וכן עם הסבא קדישא - ר' שלמה אלפרדי.

נקנית ביסורים: שיכל את בנו ר' מאיר זמן מועט לפני פטירתו.

נפטר: ד' שבט תשמ"ד, בהיותו בן צ"ד שנה,

ונטמן בעיר מגוריו-נתיבות.

שח האדמו"ר משומר-אמונים: מופתים רבים ראיתי אצל הבבא סאלי. והוא בעצמו אמר לי פעם אחת, שזכה לראות את ר' דוב בער-המגיד ממעזריט'ש בחלומי. וכן זכה לראות ב' פעמים את הבעל שם-טוב הקדוש.

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומר איתנו!

מחפש את האור?

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה 'נחלי נצח' הממוקמת בבלב האיזורים הרריים בירושלים

- ישיבות קבוצתיים בגמרא וחסידות
- לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א
- הלכות והליכות הבית היהודי
- הרחבה לשמחה התחזקות והרבה שמחה
- תנאי פנימיים ומלאים
- סביבה חמה ומקרבת

צחות ומליצה

שמי שנותן מכות, הגם שעושה זאת על פי דין, מכל מקום נותר בו סימנים....

...

פעם שאלו תלמיד חכם גדול, "הן מידתו של הקב"ה להעניש במידה כנגד מידה, אם כן מהו המעשה הרע שעשו המצרים שעבור כך נענשו, שכאשר הכהו את הצפרדע יצאו ממנה כמה צפרדעים?....."

ענה אותו תלמיד חכם ואמר: הן המצרים הכו את עם ישראל, וככל שהם הכו אותם הם גדלו ורבו יותר ויותר, וכמו שאומרת התורה: "וכאשר יענו אותם כן ירבה וכן יפרוץ". ולכן, מידה כנגד מידה באו המצרים על עונשם, וככל שהם הכו את הצפרדעים כך הם התרבו.....

ר' יהודה היה נותן בהם סימנים דצ"ך עד"ש באח"ב". ידועה הקושיא, מדוע צריך סימנים, והרי כל ילד בגן יודע את עשרת המכות בעל פה? אמר על זה אחד מהצדיקים בדרך צחות: מכות שלא משאירים סימנים הם לא מכות... ר' יהודה בא ללמד אותנו, שהמכות שה' נתן למצרים הותירו אחריהם סימנים.....

...

ובאופן אחר היה מי שביאר: כתוב בחז"ל, שעל המטה של משה-רבינו היה כתוב את סימני המכות - דצ"ך עד"ש באח"ב. בא ר' יהודה ללמד אותנו, שכל המכות נעשו על ידי המטה של משה רבינו.

ויש מי שביאר בדרך המוסר: כיון שהמכות נעשו על ידי המטה, נותר במטה סימנים מהמכות. 'ללמדך,

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

עז כנמר

אחריה עוזבת את המערה, כאילו לא ראתה בי עניין. אף שהייתי נבעת, לא יכולתי שלא להתפעם מתופעת הטבע החד פעמית שנקרתה על דרכי. הנמרה יצאה מן המערה ופסעה הנה שוב ושוב על הצוק ממול, בהדר השמור למיני החתולים הגדולים. המראה המנומר והגמיש היה מלא עוצמה. זנבה התפתל מצד לצד, הצליף באוויר, מפגין כוח, שליטה במרחב, מלכותיות.

מה היה קורה לו היה הרעב מציק למלכת המדבר, והטרף - אני, היה מזדמן לה כטל שמים? המחשבה על כך גרמה לגופי להצטמר. קפאתי על מקומי, וגם כאשר נעלמה מחוג ראייתי, נשארתי שוכב בלי נוע, נטרף ממחשבות ה"אילו" - ובה בעת נפעם מן הנס הגלוי, מן הזכות הגדולה וההתודעות למעשה הבריאה.

"כשאזכר בעתיד במפגש הפלאי עם הנמרה, יעלו בי דבריו של התנא רבי יהודה בן תימא במסכת אבות: 'הווי עז כנמר, וקל כנשר, רץ כצב, וגיבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים'. 'עז כנמר', אומר הפירושו, 'שלא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת השם'." (מגזין 'ניצוץ' ראש השנה תשפ"ב)

הוי עז כנמר. ביתנו של דודון בין ההרים

את מכוניתי החניתי למרגלות ההר". מספר דודון שפר 'לניצוץ'. 'הוצאתי מן המכונית מעט עצים להבערה, בקבוק מים ואת תיק התפילין שהכיל גם טלית וסידור. בחרתי לי לאכסניה לילית מערה לא גדולה, שפיה משקיף אל ים המלח. "באמצע הלילה, כשהמדורה הקטנה שהבערתי הלכה ודעכה ורק גחלים מעטות לחשו בה, העיר אותי רעש של מכונית מתרחקת. יצאתי אל פתח המערה וצפיתי ברכב גרירה, שגרר עמו את מכוניתי עם בגדיי ושאר הציוד שהשארתי בה.

"כל פריט שלקחתי לדרך נבחר כדי שיביא לי תועלת. כשראיתי את מכוניתי המתרחקת עם כל רכושי, נצבט לבי בקרבי. יצר הבעלות והרכושנות, השוכן בכולנו, לא פסח גם עלי; אולם עד מהרה חשתי רווחה. 'מלכתחילה הייתי צריך לקחת איתי רק מה שחינוי והכרחי בתכלית', אמרתי לעצמי וחזרתי לשק השינה שלי ומפויס.

ואז. היה זה לפנות בוקר כשהתעוררתי ממגע של משהו שדרך על כף רגלי. פקחתי את עיני ונדרכתי. נמרה, משרידי הנמרים שחיים במדבר יהודה, ביקרה - במערה שלנתי בה. מבעד לאישונים ניחמים למחצה עקבתי

פתגם השבוע

רבי נחמן מברסלב זצ"ל אומר,
שחינוך הילדים צריך להיות ברצינות
ולא מתוך שעשועים של שטות והבל
(ע"פ שיחות הר"ן נ"ט)

להצלחת ולרפואת
הרב אליעזר בן עטיא שליט"א
נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת
משפחת אוקן

להצלחת
משפחת שרון

להצלחת
משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים
עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

קיים את עצות רבינו הקדוש גם בתוככי עזה

באחד הימים שיעור גמרא. כשהסתיים השיעור הוא שאל אותנו איך היה, ויהונתן השיב לו: 'פתחתי את השיעור בפתיחה חסידיית', וגם הסביר: 'מיד כשנכנסתי לכיתה כתבתי על הלוח: 'מה ה' יתברך רוצה ממני?' וכך התחלנו את השיעור, במטרה להבין מה הקב"ה רוצה מאתנו כעת. בהתאם לכך הגענו למסקנה שהקב"ה רוצה שנלמד תורה, וכך התחלנו ללמוד'.

אני עצמי מגיע גם כן מעולם הישיבות והלימוד התורני, אבל יהונתן היה עבורי כמו זרקור שבוטל מעל כולם ומסמל בהנהגותיו היומיות איך שצריך להתנהל, לא במובן החיצוני של צבע כיפה או אורך ציצית, אלא במובן של 'איך מתנהלים בעולם הזה'. הוא לימד אותי המון, מה עבודת השם מתוך שמחה ואמונה פשוטה וכיצד אפשר לעבוד את השם בכל עת ובכל מצב.

ב"ג טבת הגיע הבשורה בקשה על רציחתו של האברך החסיד הרב יהונתן לובר - תושב יצהר במלחמתו בתוככי עזה, כאשר מחבלי חמס ערבו לו ולחבריו בעת שהיו בתקיפה באחד השכונות ונפלו למלכודת בבניין אליו נכנסו.

גילה את דרכו

הרב יונתן לובר היה חסיד ברסלב בכל נפשו, ולמד כאברך בישיבת רועה ישראל ומדריך נערים לעבודת השם ביישוב. הוא התקרב לדרכו של רבינו הקדוש בצעירותו כאשר מאז הוא דבק בספרי ברסלב כשהוא משתמש בהם לעלות ולהתעלות ביתר שאת בדרכי עבודת השם, לעשות רצון ה' ולהתחבר לתורה ולמצוות בכל מאודו.

לא רצה להדאיג

יהונתן הצטרף ללוחמים בעזה למחרת שמחת תורה, ונלחם במשך למעלה מחודשיים עד שנפל בקרב, באחד המבצעים המשמעותיים ביותר בעזה. "השיחה האחרונה שלו עם המשפחה הייתה במוצאי שבת, יומיים לפני שנהרג", מספר הגיס. "זו הייתה שיחה רגילה, כמו השיחות הנוספות שהתקיימו אתו בזמן המלחמה. בכולן הוא הרגיע וסיפר 'שהוא לא עושה שום דבר מיוחד' ולא מסכן את עצמו".

גילה את ספרי רבינו הקדוש בצעירותו: הרב יהונתן לובר הי"ד

אבל רק אחרי נפילתו התברר שעשה הרבה מאוד. הוא פשוט לא רצה להדאיג את ההורים".

"ביום חמישי כ"ג טבת, היה יונתן אמור לחגוג יום הולדת עשרים וחמש" אומר גיסו "נשמח מאוד אם כמה שיותר אנשים יקבלו על עצמם להשתדל להיות פשוט טובים יותר – לעילוי נשמתו. אני חושב שמתוך כל התכונות הטובות שהיו ליונתן, התכונה שבלטה אצלו יותר מכל היא אהבת ישראל".

"בואו נקבל על עצמנו פשוט לאהוב זה את זה, לפעול ביחד ולא מתוך פילוג. עברנו תקופה כל כך קשה לפני המלחמה, כשעם ישראל היה מפולג, וכעת זו ההזדמנות שלנו להתאחד יחד לאגוף ברזל חזק, לחתור לניצחון ולעשות בכך נחת רוח לבורא עולם וגם ליהונתן שלנו".

ממשפחתו מספרים כי ברגע שגילה את דרכו של רבינו הקדוש הוא הרגיש מיד כי זוהי הדרך עבורו בעבודת השם והוא השתדל לקיים את כל העצות הקדושות, שעה התבודדות, חצות, מקוה, אמונה שמחה, ושאר העצות הנפלאות, כשחבריו מספרים כי גם בתוככי עזה הקפיד על סדרי הלימוד כאשר התמונה האחרונה שלו בחייו היא כשהוא עוצר בזמן התקפה ולחימה בכדי להשלים את סדרי לימודו בספר ליקוטי עצות.

הרב יונתן לובר הדרין בדרכו זו את נערי היישוב

אותם היה מדרין ומקרבם לעבודתם השם כשהוא מגלה להם את מתיקות התורה בדרכה של חסידות ברסלב, ואת השמחה הפנימית שבמצוות, מה שהביא את כל תלמידיו להתקרב גם הם לדרכו של רבינו הקדוש.

לעשות רצון השם

"מאז שאני מכיר את יהונתן הרגשתי שיש בו משהו מיוחד, אני מבוגר מיהונתן באחת עשרה שנים, ובכל זאת הוא היה המורה שלי", מספר גיסו של יונתן אליעזר מימון "הדבר העיקרי שאפיינו אותו זו העובדה שהוא ידע להבדיל בין עיקר לטפל, ועשה זאת במומחיות רבה, הוא העמיד כל הזמן מול עיני רוחו את רצון הקב"ה".

חבר אחר שהכיר את יהונתן סיפר שיהונתן מסר

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמל).

בית הדין למומנות

"נחלי המשפט"

בית דין אזרחי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד

הגאון הרב שלמה סוסייה שליט"א

הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א

(מ"ץ ודיין, ראש ישיבת נחלי נצח)

הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396